

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan parlamentin 11.12.2012 tekemän päätöksen, jossa se kieltäytyi antamasta oikeutta tutustua (i) kaikkiin asiakirjoihin, joista kävi ilmi, ketkä Euroopan parlamentin nykyiset jäsenet ovat lisäeläkejärjestelmän (eläkejärjestelmä) jäseniä, (ii) sellaisten parlamentin jäsenten nimiluetteloon, jotka olivat eläkejärjestelmän jäseniä syyskuun 2005 jälkeen ja (iii) sellaisten eläkejärjestelmän tämänhetkisten jäsenten nimiluetteloon, joiden osalta parlamentti maksaa kuukausittaisia maksuja. Päätös annettiin kantajalle tiedoksi 12.12.2012 kirjeellä, jonka viite oli A(2012)13180, ja

— määräämään parlamentin korvaamaan yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan nojalla kantajan oikeudenkäyntikulut mahdollisten väliintulijoiden kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 ja 42 artiklan rikkomiseen, oikeudelliseen virheeseen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan, kun se luetaan yhdessä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan kanssa, soveltamisessa, koska riidanalaisessa päätöksessä rajoitetaan perusteetta Euroopan unionin perusoikeuskirjan (perusoikeuskirja) 11 artiklaan sisältyvän vapauden vastaanottaa ja levittää tietoja soveltamisalaa, ja perusoikeuskirjan 42 artiklaan sisältyvää oikeutta saada tutustua virallisiin asiakirjoihin siten, että siinä sovelletaan väärin asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se luetaan yhdessä asetuksen (EY) N:o 45/2001 8 artiklan b alakohdan kanssa, siksi, että

— parlamentti oli ensinnäkin väärässä katsoessaan, ettei kantaja ollut osoittanut nimenomaisia ja laillisia syitä henkilötietojen — pyydytyt asiakirjat mukaan lukien — siirtotarvetta varten

— parlamentti katsoi toiseksi virheellisesti, että eläkejärjestelmän jäsenyyttä koskevat tiedot kuuluvat kyseisten parlamentin jäsenten yksityisyyden piiriin ja

— parlamentti teki kolmanneksi oikeudellisen virheen katsoessaan, että parlamentin jäsenten oikeutettu etu menee tietojen siirtotarpeen edelle.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että parlamentti ei täyttänyt oikeudellisten virheittensä seurauksena velvollisuuttaan perustella riidanalainen päätös asianmukaisesti ja riittävästi ja loukkasi näin SEUT 296 artiklassa tarkoitettua päätösten perustelovelvollisuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL L 8, s. 1).

Kanne 4.3.2013 — Italia v. komissio

(Asia T-125/13)

(2013/C 114/67)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: avvocati dello Stato G. Palmieri ja S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan 19.12.2012 annetun Euroopan komission päätöksen C(2012) 9448 final, joka annettiin tiedoksi 20.12.2012 ja joka liittyy SEA S.p.A. -yhtiön SEA Handling SpA:ssa tekemiin pääomankorotuksiin

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva valtio riitauttaa Euroopan komission päätöksen, jolla todettiin, että SEA SpA:n, joka on Milanon Malpensas ja Milanon Linaten lentokenttien hoidosta vastaava konsessionsaaja, sen valvonnassa olevan ja näillä lentokentillä maahuolintapalveluja tarjoavan SEA Handling SpA:n hyväksi toteuttamat toimenpiteet — jotka muodostuvat pääasiallisesti toistuvista pääomansijoituksista, jotka tehtiin tilikauden tappioiden tasaukseksi — ovat sisämarkkinoille soveltumatonta valtiontukea.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamiseen.

— Kantaja väittää, että riidanalaista päätöstä annettaessa on loukattu hyvän hallinnon ja oikeusvarmuuden periaatteita — ja että päätöksestä on aiheutunut myös sen adressaattien perusteltu luottamus toimenpiteiden lainmukaisuuteen — joko siten, että menettely ja erityisesti edeltävä tutkinta kesti kokonaisuudessaan liian kauan, tai siten, että komission tuossa menettelyssä tekemät päätökset ja sen omaksuma asenne olivat epävarmoja.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu ja jonka mukaan erityisesti kontradiktorista periaatetta on loukattu eikä asiaa ole tutkittu.

— Kantaja väittää, että riidanalaista päätöstä annettaessa on loukattu oikeutta kontradiktoriseen menettelyyn ja asianosaisten puolustautumisoikeuksia, koska komission tut-

kimusten kohdetta on laajennettu ajankohtaan, joka ei ollut virallisen tutkintamenettelyn aloittamispäätöksen kohteena.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa ja SEUT 108 artiklan 3 kohtaa on rikottu, tosiseikat on määritetty väärin ja jonka mukaan riidanalaisten toimenpiteiden lukemista viranomaisten syyksi ei ole perusteltu.

— Kantaja katsoo, että riidanalaisessa päätöksessä on virhe, koska riidanalaiset toimenpiteet luetaan viranomaisten syyksi, esittämättä kuitenkaan tältä osin asianmukaisia todisteita ja riittäviä perusteluja.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa ja SEUT 108 artiklan 3 kohtaa on rikottu, tosiseikat on määritetty väärin ja jonka mukaan riidanalaisten toimenpiteiden lukemista viranomaisten syyksi ei ole perusteltu.

— Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä on virhe, koska siinä katsotaan, ettei SEA ollut menetellyt siten kuin valistuneen toimijan olisi pitänyt markkinataloudessa menetellä, esittämättä kuitenkaan tältä osin asianmukaisia todisteita ja riittäviä perusteluja.